

כ"ה
גילדנרט לעירן בפרשת השבע
עלוקים בידי בחמה לייבוביץ סנה עסירות

"ויל ע"י טוסט תורדה רוחבלה למונגרים ולגערא
הסתדרות גסי מורה אמריקה
מיהורדה מירוחת בשבייל האסטורית מצירונית העולמית
המחלקה לחנוך ותרבות נגורלה - המרור הרתי

ונרים (חשיי) פרק ב'

א. סאלות כלליות:
1) חיזוקני פער לפרקנו: "ויס לאן כמה דברים - עניינים שם עז"ם לאן
והם עניירים גטוקום אאר" (בפרק חוקט בעדר פ" - כ"א).

2) ר' דוד הופמן (בפרוטו לדברים המכוב גדרניץ, י"ל לראונגה 1913)
קובי בהקדמה לפרקנו: "יש גם בספור זה (ספרוק ב') כמו בסטרו הקודם
(פרק א'). כמה פסקאות סיס להבינה כללו נכתבו בסוגרים והן מספקות
את החמקן בנאומו על מה".
הסביר אלו פסוקים בפרקנו. כאמורים מוסגרים ומתקיידים
שםם מסלאים בפרקנו.

ב. סאלות זדוקים ברס"י:
1) ד ד"ה ונצטרכם מאך

מה קונה לו?
מה הרעיון בין צני פרוציזו?
מה ההבדל בין זכי פרוציזו?
לדעך כמה מפזרוי רזי אין רחיי מביא חמי
פרוטים אלא אם כן לא נחה דעתו באחד מהם
(ועין גליון חולדים חס"ד ב'
   " וירא חס"ה ג'
   " גח חס"ט ג'
   " בראים חס"י א').
מתי חולצת כל אחד מני פירושיו כאן?
מה ראה רט"י לחושיך את המלים "טלא ברחות"
ומת חיקן בזום?

3) כ"ו ד"ה מפדר קומות מה ראה רט"י אורה להוציא את סטוקום "קדמות"
סטמעו ולפראן בדור הדרש
(ועין רט"י נראתיהם בג י"א ד"ה מקדם.
   " בסדרה לג י"ח
   " דברים א' " בין פארן)

4) כד: ראה נחמי בידך את סינון... החל רט וחתגר בו מלחמה
כ"ו: ואלה מלכים מפדר קומות אל סינון... דברי טלום לאמר ובכו.
אברבנאל טואל: אם ח' יתעלח אמר למתה: "י... קומז וסעו... החל רט וחתגר
גו סלחמה" איך שלח אליו מטה דברי טלום הפלצ'ו האלוקין? זלו היה סינון
סיניבו: "תבכה כל הארץ לפניך, נכח ח' דרככם", מה יעאה אדונינו מה? האם
יחדל להלחם בוג' הבכה יהיה לו עון פלאלי בהתרותו אם כי ח' ואם ילחם
כו אחרי תודאת הטולום, הקה בלי ספק דבר בלתי ראווי שיחל דברו ומוצה שטטו
ענבה אחריו סטאלו לטלום רענה אותו טלום?
לשאלת זו נאמרו חסובות זוגות:

סדרש חנחיםא חקון:
זה עמד הכתוב (חליטים לד'): סור מרע ועתה טוב בקט טלום ורדמהו, לא
פקודה החרדה לרודף אחורי המצוות, אלא (דברים בכ') כי קרא כן צפורה לעניין,
(סמות כ"ג) כי תפצע סור אויבך, כי חראה חמוץ צונאך, (דברים כ"ד) כי
חזקוך קזירך וסכך עמר... לזר ליתום ולאלטנה יתחיה; כי תבצר כרמן...
לבר ליתום ולאלטנה יתחיה... פלט כאן ליזיך, אתה מצווה עלייך - ולא לדודך
אחריך, וחתלום - "בקס טלום" במקומך, "וירדמתו" - במקומו ב' כד). החל רט וחתגר בו מלחמה,
ישראל, אע"ט שאמד להם הקביה (דברים ב' כד). החל רט וחתגר בו מלחמה,
רדמו את הטלום, ג'': ואלה מלכים... אל סינון... דברי טלום.
טבב'ן ד"ה ראה נחמי בידך אה סינון; וכן במדבר כ' א כ' א ד"ה ויטלה ישראל
מלכים.

העט דבר ד"ה וחתגר בו מלחמה: אם לא יתגנו לעכור לא חhdl גם מלחמת ברו,
אבל לא נצטוה ללחום דוקא, זהה דיקוק לעונן "וחתגר" - מעטה המביא לידי
מלחמה; ובאמת יותר טוב היה אם הגיח סינון לעכור בראז"ו וככטו תחילת
ארץ שבעה עטמיין ולא חייו בני ראויבן ובני גד מהפחים בעבר הירדן ולא
בלו חיליה ולא טза אה ישראל רעה כ' ב' באחרית הימאים.

טח חבדל בין טלט החשובות האיניגנות גזח לקויסיח דלעיל?

הזבוכות זגט ארכז יט לטזוזה לאחסוניות האזוניות, המאיצק לחנוך ולחדבזות
כגולה - חפדו החדי, ירושלים, בסכיל נחמה לייבוביץ. א.ד. 92.